

ტანი მიწების გამოსყიდვა საზოგადოებრივი წესების ფასებით.

თავის თავად ცხადია, რომ ეხლანდელ ნახევრად ბატონყმურ ურთობათაში მშრომელ ხალხის ინტერესებისთვის ის მდგომარეობა სჯობს, რომლის დაწესებაც შეადგენს ახალ კანონპროექტის საგანს. არ შეგვიძლია მხოლოდ არ აღვნიშნოთ, რომ თვით რუსეთში გამოასახილ გადასახადები 1907 წლიდან ყველა ხარისხის გლეხებს ებატონა. მესამე წლის შემდეგ რუსის გლეხები ხალხის სასარგებლოდ იმაზე მეტს არ იხდიდნენ, რასაც ქართველი გლეხები იხდიდნენ და იხდიან დღევანდლამდე მებატონების სასარგებლოდ. 1907 წლის შემდეგ რუსის გლეხები მიწის სრული შესაკურთხენ არიან, ქართველ გლეხებს კი ესა უნდადებოდათ გამოსყიდვის დაწყება.

გერმანიის დიპლომატიკის ხარისხის გაფორმების დასრულების შემდეგ, თვალყურს სპარსეთის საქმეებს. რევოლუციის შემდეგ, სპარსეთს როგორც ვაჟუნდნელა ნორმალურ კალაპოტში ჩადგომა. ძველი წესწყობილება დაეშვა, მაგრამ ახალმა მინისტრებმა ვაიდა ფესები სპარსეთის ცხოვრებაში. მთავრობას ძალიან გაუჭირდა წესიერების დამყარება. ერთის მხრით ეს იმითაც უნდა იხსნას, რომ უკუტურთ და უკან ჩამოქნა სპარსელებისთვის წევრების სამოქალაქო თავისუფლების ძალიან ძვილია. მაგრამ უმთავრესი მიზეზი იმაშია, რომ სპარსეთის ახალ მთავრობას ალიან ცოტა ფული აქვს. ამისთანა პირობებში კი საქმეების მოწესრიგება და თვალსაჩინო რეფორმების განხორციელება ყოველ შემთხვევაში ახალ მთავრობას ყოველთვის ემჩინება ხოლო მე ეს უფულობა, რომელიც მოქმედების დროს ხელაფხვს უზარადად. შაჰის მთავრობამ თავის უზომო მფლობელობით სიკვდილის კარამდე მიიყვანა სპარსეთი; ამიტომ უფრო მშობლიური მოქმედებით სავსე სპარსეთი, თქმა არ უნდა, ერთბაშად ვერ გამოვიდოდა სწორე გზაზე. ახალ მთავრობას აუცილებლად უნდა განეწყინდა სპარსეთის მოხელეები, შემოეღო გამოკვეთილი საფინანსო სისტემა, განეხორციელებინა საყოველთაო რეფორმები, მაგრამ ყველა ამისათვის საჭირო იყო ფული, ახალ მთავრობას კი სწორედ ფული არა ჰქონდა. იგი იძულებული გახდა

სესხისთვის მიემართა. ინგლისმა და რუსეთმა სურვილი განაცხადეს სესხის მიცემის, მაგრამ სპარსეთმა კატეგორიულად უარზე უთქვა და დადგა. ამით მან დაამტკიცა, რომ ქარავნისთვის ის მდგომარეობა სჯობს, რომლის დაწესებაც შეადგენს ახალ კანონპროექტის საგანს. არ შეგვიძლია მხოლოდ არ აღვნიშნოთ, რომ თვით რუსეთში გამოასახილ გადასახადები 1907 წლიდან ყველა ხარისხის გლეხებს ებატონა. მესამე წლის შემდეგ რუსის გლეხები ხალხის სასარგებლოდ იმაზე მეტს არ იხდიდნენ, რასაც ქართველი გლეხები იხდიდნენ და იხდიან დღევანდლამდე მებატონების სასარგებლოდ. 1907 წლის შემდეგ რუსის გლეხები მიწის სრული შესაკურთხენ არიან, ქართველ გლეხებს კი ესა უნდადებოდათ გამოსყიდვის დაწყება.

ეროვნად გაზეთები აყაყანდნენ, მათე რუსეთი და ინგლისი სპარსეთს გაიყოფნენ. საქმის ვითარება ნათლად გვიჩვენებს, რომ ასეთი გაყოფაზე ლაპარაკი ძალიან ნაადრევია. რუსეთსა და ინგლისს ძალიანაც რომ ჰქონდეთ ამის სურვილი, მაინც ვერას გახდებოდა, რადგანაც ეს გაყოფა დიდ მიხლამობას გამოიწვევდა ევროპის სხვა სახელმწიფოებში. სპარსეთმა გვერდი უქცია რუსეთ-ინგლისს და სესხის განაღდება გერმანიაში მოახერხა. ამით გერმანიაც მონაწილე გახდა იმ კონცერტისა, რომელიც სპარსეთის საქმეების გარშემო ასტყდა. აქამდის გერმანია ძალიან დაშორებული იყო სპარსეთის საქმეებთან, დღეს კი ისიც აქტიურ მონაწილედ ხდება. ინგლისი და რუსეთი იძულებული იქნებიან ანგარიში გაუწიონ გერმანიის ქიშპობას. ასეთი პირობები შეიქმნა სპარსეთის საქმეების გარშემო და ამიტომ გაყოფაზე ლაპარაკი სრულიად უსაფუძვლოდ უნდა ჩაითვალოს.

გაყოფაზე მხოლოდ მაშინ შეიძლება ლაპარაკი, თუ რუსეთი და ინგლისი გერმანიას სამაგიეროდ რითიმე დააკმაყოფილებდნენ. სპარსეთის გაყოფა კი ისეთი დიდი შენაძენა იქნებოდა, როგორც რუსეთისათვის, ისე ინგლისისთვის, რომ მის საბაღლოს გერმანია ვერ მიიღებს. ამიტომ, თამამდ შეიძლება ითქვას, რომ ჯერ-ჯერობათ სპარსეთის დამოუკიდებლობას არაფერი საფრთხე არ მოელოს. მას შეუძლიან თამამად განაგრძოს თავისი გზით სიარული და ეცადოს ცხოვრებაში გაატაროს ის მოქალაქეობრივი თავისუფლება, რომელიც პრინციპით უნდა ჰქონდეს.

ქუთისის თეატრი
(ხანჯაგაძე მხარგრება)
დრომ ეტყობა თავისი მოიბრუნა და რუსიფიკატორების ცდამ ნაყოფი გამოიღო. ოცი წელიწადია თვალყურს ვადევნებ ქართულ თეატრს, ხშირად დახლოებული ვყოფილვარ თეატრის საქმეებთან, და მართალი გითხრათ, არ შემიძნევიან ის მოვლენა, რის მოწმენიც ჩვენ ვართ წრეულს ქუთაისში.

ამ ოცი წლის განმავლობაში ბევრს ახალგაზრდა უცნობი თავისი ძალღონე სცენაზე, უმრავლესობამ ვერა სძლია ხელოვნების ტარების მძიმე მოთხოვნებს და განშორდა მას, მაგრამ არ მახსოვს, რომ ქართველ ქართული მსახიობა განეზარაზოს და ქართული გამოთქმა არა ჰქონდეს.

წლებადელი ქუთათელი დასი თითო-ორიოჯი ვარდა, ახალგაზრდა მსახიობთაგან შესტდებოდა მთ შორის ისეთებიც არიან, რომ პირველ გამოცდისთანავე სცენაზე საზოგადოების ყურადღება დაიმსახურეს, მაგრამ რად გინდა, — არტისტს ყოველთვის ხელს უწყობს, რამ თვალსაჩინო ადგილი დაიკაროს ქართულ სცენაზე და... ქართული დაპარაკი არ იცის. სცენიდან ქართული სიტყვები გვისმის, მაგრამ ისეთი კილოთი, რომ გვწინიან, ვით თუ თავი დავიწყებამს მისცეს და ქართულ წარმოდგენაში რუსულად დაიწყოს ლაპარაკი. ეს მით უფრო გასაკვირველია, რომ არტისტები, რომლებმაც მაქვს ლაპარაკი, ქუთაისში ყოფილან თურმე აღზრდილნი; და რანაირად მოახერხეს უცხოენის ასეთი შეთვისება, როდესაც აქვე უცხოელნი ზედ მიწვევით სწავლობენ ქართულ ენას?

ასეთს ანორმალურ მოვლენას თავისი მიზეზი ექნება სხენებულ არტისტების ცხოვრებაში და მათი განხილვა ამ წერილის საგანს არ შეადგენს. მე მინდა მივაქცია ყურადღება ერთ გაუგებარს გარემოებას. დღესწრებიარ ხშირად რეპერტიკებს. კაცმა უნდა იგულისხმოს, რომ ქართულ წარმოდგენის სამზადისში ქართული ენა უნდა იყოს გამეფებული, მაგრამ თქვენც არ მომიკვლით: გაიშურდება თუ არა სუფილირი და არტისტები განთავისუფლებიან ქართულად ლაპარაკის მოვალეობისაგან, იმ წუთშივე გახურდება რუსული ლაპარაკი. დავანებოთ ამასაც თავი, რეისორი ჯიშობას; დღეა, ვთქვით, ისეთი დრო, რომ მან არტისტს შენიშნა უნდა მისცეს, ან და აუხსნას რამე. თქვენ რა გგონიათ, რა ენაზე მოხდება ეს? რე თუ ფიქრობთ ქართულზე? სცენებთან, — რეისორი და მასთან ერთად არტისტებიც გაჩაღებენ რუსულად ბაას, ვიდრე სუფილირი ძალა უნებურად არ ალაპარაკებს არტისტებს ქართულად.)*

* ახვეტ მხარეა ტფალისის ქართულ თეატრშიაგ. შენიშვნა გარემოებებისა.

მდგომარეობაში დაგბრუნდი უკან და მხოლოდ მაშინ გამოვერკვიე, როდესაც მივუხლოვდი კავკასის ხიდს და თანამგზავრებმა სთქვეს: — „გერ, მივედით კიდევ ბინაზეო.“
გადავხედე ხილიდან უშველებელ სივრცეში აქა-იქა უშნოდ გაფანტულს მდგრიე თერგს, რომელიც ავად-მყოფ ადამიანით უსიცოცხლოდ მიზლანხებოდა, ზოგან წუმხედ და ტალახად გადაქცეულიყო და მეტად საზოგადო სურათს წარმოადგენდა; გული ამეძვრა, თავი მათე მოვარდევ, — გავიხედე შორს და კვლავ სამო სურათი: თერგი ერთ კალაპოტში ჩამდგარი და მედიდურად მიხუზოდა; იქით — გაგულისებული დიდროვან შეფებს ესვროდა და მარად თავს ახტებოდა იმ ქვის უშველებელ ლოდებს, რომლებსაც ორი დღის წინადაც ებრძოდა, მაგრამ თავზე კი ვერ სწვდებოდა; უტებ რაღაც კმაყოფილება ვიგრძენ და კვლავ გავხედე გაფანტულს თერგს... აი, ძალა რაში ყოფილაო! — მე მომძახებოვნებამ, ერთობა, ერთ კალაპოტში ყოფნა, ერთად ბრძოლა ერთად მოქმედება, აი, ეს ჰქმნის ყოველ სიმშენიერეს, ეს სძლევს ყოველს უძლეველსაო.
წარმომიდგა თვალწინ ყაზბეგის მედიდურად დარბაზული კლდეები — შუა ამწვანებული ყანები, რომელნიც გაფანტულან პატარ-პატარა ვა-

შენიშნავს ხშირად რეისორისათვის და ცალკე არტისტებისათვისაც ეს ყოველივე მოვლენა და პასუხად ყოველთვის ერთი და იგივე მსმენია, — რუსულად უფრო გვეხერხება შენიშვნის მიცემა, ახსნა და ერთ-მანერთის გაგებაო.
ქუთათურ დასის რეპერტიკებს არ დავსწრებივარ, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, აქაც იმ ნაირადვე არის გამეფებული რუსული, როგორც სხვა დროს და სხვაგან-ყოფილა.

ამ გარემოებას ყურადღება უნდა მიაქციოს დრამატულმა საზოგადოებამ, რეისორმა, არტისტებმა და ყველამ, ვისაც-კი რაიმე დამოკიდებულება აქვს სცენასთან.
დავესწარი უკანასკნელს წარმოდგენას. ჩემი ყურადღება მიიქცია ერთმა გარემოებამ — რუსულს სავსეთარ სახელებს არტისტები უცვლელად გამოსთქვამენ. მაგალითად მიმართავენ ივანეს, პეტრეს, ალექსანდრეს, — ქუთაისში დამყარებულის წესით არტისტებმა უნდა გამოსთქვან, გინდა მიმართოს: ივან, პეტრ, ალექსანდრ და სხვა.
იქნება მართალიც იყენენ ქუთათისის თეატრის ხელმძღვანელნი, როცა საკუთარ სახელებს უცვლელად გამოსთქვამენ, მაგრამ რას იზამ, როცა სულ იმის გეშინიან, ვაი თუ „ივან“-ს რომ იტყვიან ზედ „პოლადი ვოდი“ არ დააყოლონ.

ეს განსაცდელი მაინც ავაშორეთ რუსიფიკატორების სხევერპლთა.

დეკემბერი

აქვეტ. დეკემბერი საგანგებოა. 22 იანვარია. საზღვარ-გარეშ.

ლონდონი. მუსულმანთა კრებამ დაადგინა, მკაცრი გაიკაცვა გამოუცხადლოს ინგლისის მთავრობას სპარსეთში მოქმედების გამო და მიმართოს ინგლისს, რათა სპარსეთიდან რუსეთს ჯარის გაყვანა მოსთხოვოს. ორტარტები მკაცრად იხსენიებდნენ ინგლისსა და რუსეთს. ხაზინი ღირსის იმპერატორის სენებებს აღტაცებით ეგებებოდა.
სამხრეთ უელსის სამთა მდინო მაღაროებში 17,000 მუშაა ვაფიციული, მათ შუშათა კავშირი ნივთიერად ემხარება. საერთო ვაფიციის გამოცხადებას ერიდებიან, რადგან სახიფათოდ მიანიათ.

პარიზი. ბრანმა დღესან ითათბირა ბრისონთან. სენატის პრეზიდენტი დიუბატი, სენ ბურჟუა, კლემანსო და სარტი სახლში არ

დახვდნენ. ინახულია საღვინენი და მონისი; ჩამოკარა კაბინეტის ვადამდარ წევრთა უმრავლესობას. შემდეგ სამინისტროში სადარბაზოდ მიიღო დეპუტატები პიუეტი, რეინო, კლემანტელი.
დღეს ინახულია მონისი და ლარვესა. ბრანის იმედი აქვს, რომ საღამომდე მოასწრობს ახალ კაბინეტის შესადგენად ყველასთან მოლაპარაკებას.

სამზომლო. ახალგაზდა ოსმალთა კომიტემა ვანკარგულება მოახდინა, რომ საბერძნეთის საქონელზე პოიკოტი მოიხსნას.
კუმანოვის მახლობლად მატარებლის აფეთქებისათვის, სამხედროსა-სამართლომ 3 ჩამოხარობა გადაუწყვიტა, 17 კატარგში გაყვანა 3-15 წლამდე ყველანი ბოლგარები არიან.

გალატაში დაატუსადეს რუსის ანახისტი რაკოვი და ოსმალეთიდან გააძევეს.
პარიზი. დეპუტატ ვილიანი სავაქრო მინისტრს შეეკითხა: რადგანაც წესს პურის მოსავალი ძალიან ნაკლები იყო და ფასაც აიწია, საჭირო ხომ არ იქნება, შემოტანილ ფქვილზე ბაჟი ერთის წლის მოცხსნათო? სავაქრო მინისტრმა მიწათმფლობელების მინისტრთან მოლაპარაკების შემდეგ, აცნობა ვილიანს — არ შეიძლებაო.

სამზომლო. ნაშუადღევს სამსათხელ სულთან ადრიანოპოლიდან დაბრუნდა.
პარიზი. „ტანი“ და „ურნალი“ დღემამ ამბობენ, რომ ბრანის მიერ ახალ კაბინეტის შედგენად დღევანდელ პოლიტიკურ მდგომარეობაში შესაფერია, იმ მდგომარეობის, რომელიც გაუცვამ შექმნა. ეს გზა მინისტრთა შორის არსებულ განხეთქილებას მოსობს და წამოყენებულ საკითხებზე ერთს, მთლიან აზრს დამყარებს; ამას კი მთელი ქვეყანა მოელოს. ახალ კაბინეტის დანიშნულება და მოვალეობა ამზინახოს შესაფერი ზომები რევოლუციონურ სინდიკატისთან სამბოლოვლად და საზოგადოებრივ ხასიათის წარმოების საქმეში ვაფიციის უფლებანი შეზღუდოს. ამავე დროს იგი ეცდებოდა მუშათა ნივთიერად მდგომარეობა უზრუნველ მყოს.

ბერლინი. რუსეთის იმპერატორის პოტსდამში დარბაზობის გამო „ტაიმს“-ში მოთავსებულ წერილის საპასუხოდ „ტეგლიზი-რუნდშაუ“-ს წერს: როგორც პეტერბურგში, ისე ბერლინშიც, ამ დარბაზობას რუსეთში დასაბუთებას; თვალწინ მხებტება კიდევ მდგომარეობა მუშებისა უზარზახარ ფაბრიკებში მდგომარეობა მუშებისა, რომელთაც დაშული ატმოსფერო ფაბრიკებისა სულსა და გულს უხუთავსთ, მაგრამ შედარებით იმ მუშების მდგომარეობისა, რომელნიც დღე და დამღუღალავად შრომობენ თავიანთ პატარა სახელოსნოებში და თან მწარე ფიქრები არ შორდებთ მარტობისა გამო, ვაცილებით მსუბუქი და ადვილი ასატანი შრომა ფაბრიკის მუშებისა. აქ, — ერთობაშია, თითქოს არა სცალიან კაცს მეტს სასოწარკვეთილებას და ფიქრს მიეცეს, იქ კი, — მარტობაში გულითაც რომ უნდადეს შავის ფიქრების მოშორება, მაინც ბაიუყვივით თავს დასჩახავიან და გულს უწამლავენ.

ამგვარად, ჩემო მკითხველო, ვადარებ ყველა შეგრთებულსა და განცალკევებულ ძალებს ერთმანეთსა და ყველა მეღბება: — შეგრთებულ ძალაში მდგომარეობს ყველა მშენიერება, ეს ძალა ყოველის შემოქმედელი და ყველაზე ძლიერი, ეს ანიჭებს ყველას ქეშმარიტ სიცოცხლესა და თავისუფლებას...
ამგვარად, ჩემო მკითხველო, ვადარებ ყველა შეგრთებულსა და განცალკევებულ ძალებს ერთმანეთსა და ყველა მეღბება: — შეგრთებულ ძალაში მდგომარეობს ყველა მშენიერება, ეს ძალა ყოველის შემოქმედელი და ყველაზე ძლიერი, ეს ანიჭებს ყველას ქეშმარიტ სიცოცხლესა და თავისუფლებას...
ბარბარე ხერხეულიძე.

ბერლინი. რუსეთის იმპერატორის პოტსდამში დარბაზობის გამო „ტაიმს“-ში მოთავსებულ წერილის საპასუხოდ „ტეგლიზი-რუნდშაუ“-ს წერს: როგორც პეტერბურგში, ისე ბერლინშიც, ამ დარბაზობას რუსეთში დასაბუთებას; თვალწინ მხებტება კიდევ მდგომარეობა მუშებისა უზარზახარ ფაბრიკებში მდგომარეობა მუშებისა, რომელთაც დაშული ატმოსფერო ფაბრიკებისა სულსა და გულს უხუთავსთ, მაგრამ შედარებით იმ მუშების მდგომარეობისა, რომელნიც დღე და დამღუღალავად შრომობენ თავიანთ პატარა სახელოსნოებში და თან მწარე ფიქრები არ შორდებთ მარტობისა გამო, ვაცილებით მსუბუქი და ადვილი ასატანი შრომა ფაბრიკის მუშებისა. აქ, — ერთობაშია, თითქოს არა სცალიან კაცს მეტს სასოწარკვეთილებას და ფიქრს მიეცეს, იქ კი, — მარტობაში გულითაც რომ უნდადეს შავის ფიქრების მოშორება, მაინც ბაიუყვივით თავს დასჩახავიან და გულს უწამლავენ.

ამგვარად, ჩემო მკითხველო, ვადარებ ყველა შეგრთებულსა და განცალკევებულ ძალებს ერთმანეთსა და ყველა მეღბება: — შეგრთებულ ძალაში მდგომარეობს ყველა მშენიერება, ეს ძალა ყოველის შემოქმედელი და ყველაზე ძლიერი, ეს ანიჭებს ყველას ქეშმარიტ სიცოცხლესა და თავისუფლებას...
ბარბარე ხერხეულიძე.

ბერლინი. რუსეთის იმპერატორის პოტსდამში დარბაზობის გამო „ტაიმს“-ში მოთავსებულ წერილის საპასუხოდ „ტეგლიზი-რუნდშაუ“-ს წერს: როგორც პეტერბურგში, ისე ბერლინშიც, ამ დარბაზობას რუსეთში დასაბუთებას; თვალწინ მხებტება კიდევ მდგომარეობა მუშებისა უზარზახარ ფაბრიკებში მდგომარეობა მუშებისა, რომელთაც დაშული ატმოსფერო ფაბრიკებისა სულსა და გულს უხუთავსთ, მაგრამ შედარებით იმ მუშების მდგომარეობისა, რომელნიც დღე და დამღუღალავად შრომობენ თავიანთ პატარა სახელოსნოებში და თან მწარე ფიქრები არ შორდებთ მარტობისა გამო, ვაცილებით მსუბუქი და ადვილი ასატანი შრომა ფაბრიკის მუშებისა. აქ, — ერთობაშია, თითქოს არა სცალიან კაცს მეტს სასოწარკვეთილებას და ფიქრს მიეცეს, იქ კი, — მარტობაში გულითაც რომ უნდადეს შავის ფიქრების მოშორება, მაინც ბაიუყვივით თავს დასჩახავიან და გულს უწამლავენ.

ამგვარად, ჩემო მკითხველო, ვადარებ ყველა შეგრთებულსა და განცალკევებულ ძალებს ერთმანეთსა და ყველა მეღბება: — შეგრთებულ ძალაში მდგომარეობს ყველა მშენიერება, ეს ძალა ყოველის შემოქმედელი და ყველაზე ძლიერი, ეს ანიჭებს ყველას ქეშმარიტ სიცოცხლესა და თავისუფლებას...
ბარბარე ხერხეულიძე.

სეთის სხვა ქვეყნებთან განწყობილებასთან არ ვკავშირდებით. ხვედრას არავითარი ფარული განზრახვა არა ჰქონია. ყველა გამოსთქვამს მხოლოდ გულწრფელ კმაყოფილებას, რომ რუსეთის იმპერატორმა მოისურვა მეგობრულად სწევოდა იმპერატორ ვილჰელმს. რუსეთის იმპერატორს მიესალმნენ ისე, როგორც მეზობელ სახელმწიფოს მონარქს, რომე თანაც გერმანიას დიდხინს მეგობრული კავშირი და პირველხარისხოვანი საერთო ინტერესებიცა აქვთ. ვაქირვებულს წამებში, გერმანია მუდამ მხარს აძლევდა რუსეთს ისე, როგორც რუსეთის არც ერთი სხვა მეგობარი ქვეყანა. გერმანია არასოდეს არ შემსვევია რუსეთს, და ბევრს ბრძოლაში მას მხარში ამოსდგამია. გერმანიას სურს ხელიხელ ჩაკიდებული მუშობადეს მეზობელ სახელმწიფოსთან ერთად ურთიერთ ინტერესებისა და ევროპის მშვიდობიანობის დასაცვლად. „პოსტის“ ადნიშნავს, რომ გერმანიასა და რუსეთს შორის მოწინააღმდეგე ინტერესები არ არსებობს, თუცა ისეთი შემთხვევებიც იყო, როდესაც ორივე ქვეყნის დიპლომატია სხვა და სხვა გზით მიემართებოდა, მაგრამ, სამტრო გამწვანებამდე არაოდეს არ მოსულა საქმე რუსეთთან კეთილ-განწყობილებას არა მხოლოდ მონარქთა პირადი განწყობილება, არამედ პოლიტიკური მდგომარეობაც ხელს უწყობს. თუცა გერმანია არაა დანტრეკსებული, რომ რუსეთთან უსათუოდ კარგი განწყობილება იქნოს, მთ უმეტეს, რომ გერმანიას საფერი არა აქვს რა, მაგრამ უეჭველად დანტრეკსებულია, რომ ბერლინსა და პეტერბურგს შუა დადებული ხელშეკრულება სხვა და სხვა დაპირებითა და შეთანხმებით არ ირღვეოდეს. საეჭვოა, რომ მონარქთა შეწყვეტამ მაინც მიალციოს თავის დანიშნულებას. იგი ვაცილებით მწინვენილოვანია, ვიდრე მონარქთა შეწყვეტა.

„ნორდ-დეიჩე“-ალგემანე-ციკიტუნგ ამბობს, რომ მას განსაკუთრებით ახარებს ის გარემოება, რომ რუსეთის იმპერატორს, იმპერატორ ვილჰელმის რეზიდენციაში აღტაცებულსა, იმ სასახლეში, სადაც რომანოვის გვარეულობის მეფენი ხშირად ყოფილან სედარბაზოდ და პოტსდამში მოსული მუშობისა და პოტსდამში მოსული ახალი დამაბატურებელი საბუთია იმ გულწრფელის განწყობილებას; რომელსაც იმპერატორი ნიკოლოზი, ტახტზე ასვლის დღიდანვე, იჩენდა გერმანიის იმპერატორის მიმართ. ორივე ქვეყნის მონარქთა ასეთი შეხვედრა ორივე ქვეყნის ინტერესების სასარგებლოდ და ევროპის მშვიდობიანობის თავებზე ყოფილა. გახსენას სწამს, რომ დღევანდელ შეხვედრასაც, ასეთი შედეგი მოჰყვება.

ბუქარესტი ოსმალეთის მთავრობამ შეწყვიტა მკედონიაში რუბინის ეპისკოპოსის დანიშნვის შუამდგომლობა. კანდიდატად არქიმანდრიტი ფოტი ბალაშული წამოყენებული. იგი გარაკიდან არის და ბუქარესტში საღვთსმეტყველო ფაკულტეტი აქვს დასრულებული. დღეს იგი ბუქარესტის სემინარიაში ლიტერატორის თანაშემწედია. არქიმანდრიტის სიტყვით, მკედონიაში მყოფმა რუბინელითა სამწყსომ, ამ დღეებში სსხოვა სტანბოლის პატარარქს, მკედონიაში ეპისკოპოსი დაგინიშნეთო. ბალაშული დარწმუნებულია, რომ პატარარქს ამ თხოვნას უწყურადლებოდ დასტოვებს და რუბინელს იძულებულ ჰყოფს ავტოკეფალიურს ეკლესიებს მიმართონ. შესაძლებელია, რომ რუბინელმა ბულვარის ეგზარქოსს მიმართონ, რათა მან აკურთხოს, — რუბინელის სურვილით არჩეული და ოსმალეთის მთავრობის მიერ შეწყვიტებული მკედონიის ეპისკოპოსი.

